

Noordhollands Dagblad

MANON PROPER

Op naar 'Bistro Manon'

„Je moet er als ouder op letten dat je qua eten je **leven** niet helemaal aanpast aan je kinderen.”

→ WEEKENDMAGAZINE **VRIJ**

9/11

Alweer 20 jaar geleden

De aanval met vliegtuigen op het **WTC in New York** en Pentagon in Washington gebeurde vandaag 20 jaar geleden. Een dag die de wereld veranderde.

→ PLUS **2-7**

Tamar kwam nooit meer thuis

Tamar liep boos de deur uit en kwam niet meer terug. Het **14-jarige** meisje uit Marken werd doodgereden. Trijntje (52) en Jan (54) praten over het verlies van hun dochter in een **exclusief** interview met deze krant. „Ik wil dat mensen weten wie Tamar was.”

→ VOOROP **11-13**

advertenties

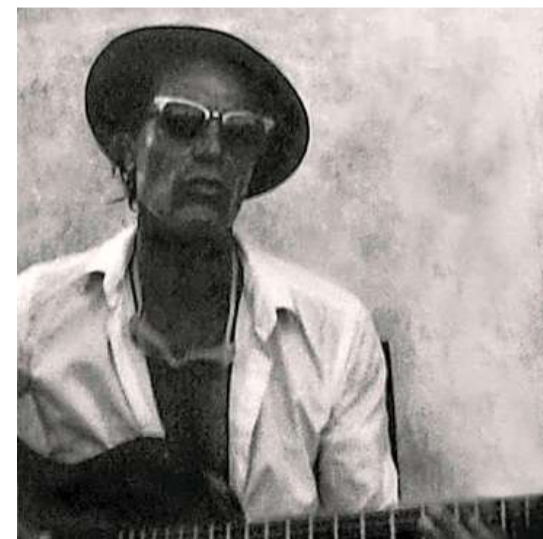
Omdat ze van groeien honger krijgen.

2,09AH Pindakaas
natuurlijk
Pot 600 gramPrijsfavorieten.
Altijd laag geprijsd**0,80**AH Bruin
Per heel broodDat is het *lekkere* van Albert Heijn

'OUR HOUSE ACADEMY'

Hogeschool voor de evenementensector op bedrijventerrein

'Een hogeschool voor de evenementensector' noemt Duncan Stutterheim het pand op een bedrijventerrein langs het spoor in Zaandam-Zuid. 'Our House Academy' wordt de naam. Er komen een collegezaal en een auditorium. Er wordt een **praktijkruimte** van 300 vierkante meter gebouwd, waar evenementen nagebouwd kunnen worden.

→ REGIO **6-7**

MUZIKANT

Postuum krijgt André van Noord cd, elpee en cassette

Drie jaar **na de dood** van de markante muzikant André van Noord komen twaalf van zijn liedjes uit op ouderwetse geluidsdragers.

→ REGIO **12-13**NUMMER 819
PRIJS ZATERDAG € 4,29KLANTENSERVICE 088-8241111
WWW.NHD.NL
REDACTIE.WAT@NHD.NL ZW 4
15/20

8 710404 600103

DEEN
SUPERMARKTENHeineken pils 33 cl
6-packTOT € 2,50
KORTING**1 voor****2 voor****4,00****7,50**NIX18
DEZE ACTIE IS GELDIG
VAN ZATERDAG
11 T/M ZONDAG 12
SEPTEMBER 2021.

Zorg voor elkaar. Voorkom verspreiding van het coronavirus.

INTERVIEW Ouders doodgereden Tamar (14) vertellen hun verhaal

'Ik wil nu dat mensen weten wie Tamar was'

Tamar op het strand in Castricum (2019).

FOTO'S FAMILIEARCHIEF

Vorig jaar juli werd de 14-jarige Tamar uit Marken doodgereden. Sindsdien is er veel geschreven over de zaak, maar weinig over het meisje zelf. Trijntje (52) en Jan (54) willen nu praten over het verlies van hun dochter. „Mijn eerste gedachte was: hoe moet ik nu verder leven?”

Virginia Groenendijk
v.groenendijk@mediahuis.nl

Marken ■ Vrijdagavond 24 juli 2020 zou eigenlijk een vriendin van Tamar langskomen om een film te kijken. Maar Tamar had haar vriendin afgebeeld. De deur was, met haar toestemming, uit haar slaapkamer gehaald zodat de kozijnen konden worden geleverd. Ze wilde privacy en dat werd wat lastig met een gapend gat en een veel gebruikte badkamer tegenover haar kamer. In de avond volgde ze een online sportles in de tuin. Vader Jan grapte nog: „Wel diep genoeg squatten hè.” Daarna kroop ze achter haar laptop.

De avond ervoor was er een discussie geweest over die laptop. Donderdagavond was ze om middernacht nog steeds een filmpje aan het kijken. „We gaan stoppen”, had haar moeder Trijntje gezegd. „Mag ik *please please* dit filmpje nog afkijken”, smeekte ze. Trijntje stemde toe. Een half uur later was ze nóg bezig. Trijntje klapte daarop de laptop dicht en legde die op Tamars bureau. Daarna zette ze, zoals altijd, de wifi uit en ging slapen.

Tamars vader Jan ging om half vier naar het toilet. Toen zag hij dat Tamar achter haar laptop zat. „Waar ben jij mee bezig”, vroeg hij. Trijntje werd ook wakker en zei:

„Morgen neem ik om twaalf uur je laptop mee, want je kan zelf niet stoppen en hebt ook nog de wifi aangezet.”

„Dat had ik nooit eerder hoeven doen”, zegt Trijntje op een zonnige augustusdag in haar tuin. Jan is boven aan het werk en zal zich later bij het gesprek voegen. Voor het eerst sinds het ongeluk willen Trijntje en Jan hun verhaal vertellen. „Over de zaak is genoeg geschreven, ik wil nu dat mensen weten wie Tamar was”, zegt Trijntje.

Vrijdagavond om 12 uur kwam Trijntje, zoals aangekondigd, de laptop innemen. Tamar werd boos. 'Dan blijf ik toch tot half vier op mijn mobiel', reageerde ze. Ze dacht waarschijnlijk: als ik een flinke kop opzet, krijg ik m'n zin wel. Trijntje hield voet bij stuk, nam zowel de laptop als de mobiel in en ging beneden op de bank wachten tot Tamar was afgekoeld. „Ik kan niet slapen als mijn kind onrustig is.”

Sleutels

Tamar kwam een uur later naar beneden, stampte naar de schuur en kwam terug met haar witte jas en gympen aan. 'Ik ga de deur uit', zei ze. „Jij gaat helemaal nergens heen”, antwoordde Trijntje. „Het is midden in de nacht.” Ze haalde overall de sleutels weg, zodat Tamar niet weg kon. Maar die ging toch, door de achterdeur met sleu-

“
Ze moest een band met je voelen om zich open te stellen

op mooie dingen, veranderingen.”

Op haar nachtkastje staat een knuffelbeertje. In z'n pootjes een sterretje met de tekst 'My special daughter'. Op een ongezien moment had Trijntje 'm snel voor haar gekocht in een cadeauwinkel tijdens een vakantie in Engeland. Trijntje: „De blik op haar gezicht toen ik 'm die avond gaf: hè, hoe kan dat, dat heb ik niet doorgehad.” Haar laptop en mobiel liggen links op haar bureau.

Velen zullen zich de oproep van Tamars moeder bij Opi herinneren, nog geen halve week na het ongeval. Of degene die Tamar had aangereden op de Waterlandse Zeedijk tussen Monnickendam en Marken zich alsjeblief wilde melden. „Ze was een heel zachtvaardig kind. Heel lief, ze deed eigenlijk nooit een ander wat aan, zowel mens als dier niet. Ze is nu in de berm achtergelaten als een beest. Dit gun je d'r niet.” Aangedaan maar beheerst had Trijntje in de camera gekeken. „Ik wilde elke kans op duidelijkheid en gerechtigheid aangrijpen, geen spijt krijgen achteraf”, zegt Trijntje.

Met een kop thee aan de tuintafel haalt ze herinneringen op aan Tamar. Haar gezicht licht op als ze vertelt over wat voor baby Tamar was. Zodra Trijntje boven de wieg hing, kreeg ze een glimlach.

→ Lees verder op de volgende pagina

tels uit haar schooltas.

Een nachtelijke zoektocht naar Tamar volgde, die uren later eindigde met twee agenten in de woonkamer van Trijntje en Jan.

Een jaar later hebben ze nauwelijks iets veranderd in Tamars kamer, die opvallend opgeruimd is voor een tiener. Er is geen rondslingerend kledingstuk of haarelastiekje te vinden. Naast haar bed staat een nieuwe, donkerblauwe schooltas. Gekocht van het cadeau-geld van haar oma voor haar 14e verjaardag in mei. „Ze heeft 'm maar een paar keer kunnen dragen”, zegt Trijntje.

Vader Jan had op de dag van het ongeval de deurkozijnen geschilderd. Crème-wit. Tamar had enthousiast 'ja' geantwoord op de vraag of hij die van haar ook meteen zou meenemen. „Ze was gek

→ Vervolg van vorige pagina

Met twaalf maanden zette ze haar eerste stapjes tijdens een familie-uitje op de bowlingbaan. „Ze was zo de baan opgelopen.” Tijdens vakanties sliepen ze altijd in hetzelfde bed en kletsten dan net zo lang totdat Jan of haar twee zoons begonnen te klagen. Geen kat liep ongehaaid aan haar voorbij.

Tamar was op school stil en rustig, timide bijna, maar binnenshuis uitte ze zich. „Ze kreeg in groep drie een keer een duw en verloor daarbij twee melktanden. Ze gaf geen kik, zei de juf. Maar zodra ze thuis was, vloog ze me om m'n middel en brak in huilen uit.”

„Ze moest een band met je voelen om zich open te stellen. Ze had een klein, vast clubje vriendinnen. En een hartsvriendin, voor wie ze cadeautjes kocht op vakantie.”

In 2016 mocht Tamar in het vliegtuig met een stewardesspakje aan en helpen.

In het vliegtuig tijdens een stedentrip, Valencia 2017-2018.

Tamar in Albufeira, Portugal 12 juli 2020.

„Tamar was vooral zo ontzettend lief. Als een kind gepest werd, kon ze daar echt mee zitten. Dan zei ze bij het slapengaan: 'Ik doe er niet aan mee mem, dat vind ik zielig.'”

Ze hield van spelletjes doen, maar winnen was niet belangrijk. Als het maar gezellig was. „Spookje zoeken in het donker met een kleed over haar hoofd vond ze geweldig. Ze kon haar gegiechel dan nauwelijks inhouden, waardoor ze zichzelf vaak verraadde.”

„Met vijf jaar ging ze al met haar broers mee naar de ijsbaan in Hoorn. De laatste twee jaar van de basisschool wilde ze met de schaatsbus van de ijsclub op Marken mee. Daar krijgen de kinderen van vrijwilligers schaatsles. Tamar was veel van haar leeftijdsgenoten allang voorbij, maar ze wilde niet naar de gevorderdengroep, want dan was ze niet bij haar vriendinnen.”

Vrouwenavond

Moeder en dochter hadden zo'n twee keer per week een vrouwenavond. Dan sloten ze zich samen op in de badkamer met maskers en bruisballen. Tot aan de lockdown stopte Trijntje haar elke avond in. Dan kletsten ze over de dag. Tamar rekte de avond het liefst zo lang mogelijk op. „Ze was altijd al een kind dat van de avonden hield”, zegt Trijntje. „Ze maakte het graag gezellig in haar kamer als het donker werd met kleine lichtjes en kaarsen.”

De lockdown veranderde het ritme van Tamar. Ze hoefde niet meer elke dag om kwart voor zeven eruit om naar school te gaan. Haar lessen begonnen vaak pas einde ochtend en haar vaste zwemavonden waren gestopt. Voor de online lessen kreeg ze voor het eerst een laptop. „Ineens ging er een nieuwe wereld voor haar open”, zegt Trijntje. Voorheen kon ze in de huiskamer op de computer, maar dat is toch wat anders dan een laptop die je op je eigen kamer hebt. Ze was vaak en tot laat online. Dan was ze aan het *shoppen* - ze zei nooit winkelen - of keek filmpjes op TikTok, Netflix en YouTube. Ze miste school merkte ik, net als ieder kind.”

Op 20 juli 2020 keerde het gezin terug van een vakantie in Portugal. „Tamar vond reizen en op vakantie gaan het leukste dat er was”, zegt Trijntje. „Hoe verder hoe beter.” Later wilde ze stewardess worden. Ze hielp al jaren met het plannen van de familierizen. Het jaar erop wilde ze weer naar Portugal en dan ook naar Lissabon, had ze al uitgedacht. „Ik mis de vakantiegezelligheid”, zei ze tegen haar moeder een paar dagen voor die bewuste avond.

Zoektocht

Nadat Tamar vrijdagnacht boos door de achterdeur was vertrokken, wilde Trijntje meteen achter haar aan. Ze greep haar mobiel, die ze had uitgezet zodat Tamar 'm niet kon pakken. Ze snelde naar boven voor de toegangscode. „Ik wilde niet zonder mobiel weggaan. Wat als ik niemand kon bereiken als het nodig was?”

„Ik verwachtte dat ik haar binnen een paar minuten op straat zou zien lopen en dat ze snel mee naar huis zou gaan. Tamar was heel privé en even verderop waren er veel mensen buiten voor een tuinfeestje. Ze zou het gênant vinden als die mensen haar zouden zien ruziemaken.”

De zoektocht duurde geen minu-

ten maar uren.

Trijntje vertrekt enkele minuten na Tamar op de fiets naar de haven. Ze kijkt in noordelijke richting over het deels verlichte stuk van de dijk die Marken omringt. Geen Tamar. „Een paar meiden bij café-restaurant Land en Zeezicht hadden een meisje in een witte jas in zuidelijke richting zien lopen. Vanaf daar kun je zowel naar het strandje als naar het centrum, maar ik vroeg verder niet door en stook meteen die richting op.”

„Op het strandje zag ik haar niet en in het centrum ook niet. Ik fietste naar verschillende plekken toe, keek nog naar het donkere deel van de verbindingsdijk, die naar Monnickendam, en dacht: nee dit is zo donker, alleen maar water en weilanden, dat durft ze helemaal niet. Ik ben naar huis gegaan om te kijken of ze inmiddels terug was, maar ze was er niet. Daarna heb ik Jan wakker gemaakt. 'Ze is weg en ik kan haar niet vinden', zei ik.”

Jan is er ondertussen bij komen zitten aan de tuintafel. „Ik schrok. Zo'n jong meisje om kwart voor twee 's nachts op straat.” Hij fietste rond, zag haar niet, en ging door naar de weg richting Monnickendam. „Tot het bebouwdekompartiment. Toen dacht ik: dit gaat op de fiets wel heel lang duren. Ik ben heel snel naar huis gefietst en sprong in de auto.”

Hij rijdt rond kwart voor drie de Zeedijk zeven kilometer af, Monnickendam in tot aan de Pierebaan. Hij keert om en op de terugweg rijdt hij langs iets wits, rechts in de berm, verscholen in het gras. Hij slaat er geen acht op. „Ik had mijn grootlicht aan en keek links de dijk op, zoekend naar een lopend meisje op het fietspad. Daar had ik vanaf die kant goed zicht op.” Hij pakt nog een stukje Uitdam mee

„Toen ik op de politie wachtte, dacht ik al: er is iets helemaal mis

en gaat dan naar huis.

Thuis springt hij weer op de fiets om te zoeken langs de dijk tot aan de vuurtoren. Trijntje wacht op de bank voor het geval Tamar toch thuiskomt. Tegen half vier belt ze de politie. Als Jan terugkeert en zij het zoeken weer van hem overneemt, voelen ze allebei: dit gaat fout aflopen.

Jan: „Toen ik op de politie wachtte, dacht ik al: er is iets helemaal mis. Tamar was nog nooit weggelopen en zou nooit zo lang wegbleven. Maar ik had niet verwacht dat ze haar al hadden gevonden, ik verwachtte geen ongeluk.” Trijntje: „Ik wist nog niets en toch flitste even voor vijven al door mijn hoofd: ik heb net de vakantiefoto's op Facebook gezet. Die ziet iedereen dan terwijl Tamar er niet meer is.”

Als de politie aanbelt, blijft de bel hangen. Het maakt een hels kabaal. Jan laat de mannelijke en vrouwelijke agent binnen en schiet

naar boven om de batterij uit het kastje te halen. Eenmaal beneden, vragen ze waar Trijntje is. „Ik zei: 'Die komt zo.'” Jan had Trijntje, die nog rondfietste, gebeld toen de politie de straat inreed.

Zitten

Trijntje: „Toen ik thuiskwam, vroegen ze meteen of ik wilde gaan zitten. Dat wilde ik niet. Zitten betekent slecht nieuws. Ze vroegen het nog een keer. Ik stond half toen de agenten begonnen te praten.” Jan: „Ik weet het nog heel precies. Ze zeiden: 'We hebben een persoon gevonden die voldoet aan het signalement van uw dochter.'” Trijntje: „Ik wist wat dit betekende, maar wilde er niet aan. 'Maar ze leeft toch nog?', vroeg ik.” De agent antwoordde dat ze helaas was overleden.

Jan gaat met de politie in gesprek, tot verbazing van Trijntje. Jan: „Het moest nog indalen bij mij, ik wilde meer informatie krijgen.” Trijntje: „Mijn eerste gedachte was: en nu, hoe moet ik hier op aarde verder leven?”

Weg

Trijntje: „Mensen vragen vaak wat ze op die weg deed. Nou ik weet het wel. Tamar was net een jongen wat betreft auto's herkennen. Ik denk dat ze onze witte auto richting Monnickendam heeft zien rijden toen ze op de dijk liep en naar beneden is gegaan om Jan op te wachten. Ze stond niet zomaar op de weg, ze kwam alleen naar beneden als ze dacht haar vader te zien.”

„Jan: 'Toen de politie op de mobiel liet zien waar het was gebeurd, kilometers vanaf huis, ter hoogte van Zuiderwoude, wist ik dat het witte in de berm wat ik had zien liggen Tamar is geweest. Onderweg naar Monnickendam ben ik een grijze auto gepasseerd bij de voetbalvelden van sportpark Markgouw. Achteraf bleek dit de auto te zijn die Tamar enkele minuten daarna aanreed. Op mijn terugweg naar Marken heb ik op zo'n drie minuten afstand achter die grijze Mazda gereden. Was ik maar eerder weer richting Marken gereden. Dan had ik haar zo kunnen oppikken. Ze stond me immers op te wachten. Dan had ze nog geleefd. Zo klein is het verschil geweest tussen leven en dood.”

Trijntje: „We werden dat weekend door de politie gewaarschuwd hoe lastig het zou zijn als de bestuurder van Marken zou komen.” Er werden die zaterdagochtend auto's in beslag genomen van Markers die hun auto aan het wassen waren. „Maar ik heb al direct gezegd: 'Hou de grens met Duitsland in de gaten, daar moet je zoeken. Het zit vol met Duitsers.' Het frustrerende mij dat de focus op Marken lag.”

Jan: „Een Marker kent deze dijk.” Trijntje: „Een Marker rijdt niet door als die iemand heeft doodgeregend.”

Tv-optreden

De ochtend voor het tv-optreden, werd de kist met het lichaam van Tamar thuis gebracht. „Ik werd die dagen geleefd”, zegt Trijntje. „Mensen moesten tegen me zeggen wanneer ik moest douchen en eten. Ik wilde alleen maar gerechtigheid voor Tamar. Op dat moment wisten we nog helemaal niks. Er was nog geen auto, geen bestuurder, helemaal niks.”

Trijntje is fel over de vier man-

Tamar in 2017 op een boot tijdens een bruiloft.

FOTO HELEN NAVAJAS PHOTOGRAPHY

„Het gaat al genoeg over die gasten. Ik wil aan mijn dochter denken

nen in de auto, die de politie na een grootschalige kloppacht een paar weken na Tamars dood op het spoor waren gekomen. Ze is ook fel over het Openbaar Ministerie. „Mijn vertrouwen in justitie is weg.”

Zowel Jan als Trijntje vindt het een groot onrecht wat er is gebeurd. Om de zaak niet te schaden, willen ze er inhoudelijk niets over kwijt in de krant. „Het gaat al genoeg over die gasten”, voegt Jan eraan toe. „Ik wil aan mijn dochter denken, aan hoe ze was.”

De zon is inmiddels achter de wolken verdwenen. Trijntje heeft een halflang vestje aangetrokken. Tamar had dit vest tijdens hun laatste vakantie vaak aan omdat het zo lekker zacht was. Trijntje heeft het sindsdien niet meer gewassen.

Trijntje en Jan ervaren veel steun. Onder andere uit Volendam.

Tamar zat daar op het Don Bosco College en zwom bij Zwem- en Polovereniging Ed-Vo. Richard de Weijze, die lange tijd de woordvoering van de familie deed, kreeg alle ruimte van zijn werkgever, FC Volendam, om het gezin bij te staan. Trijntje: „Vanuit Zuiderwou-

de en Uitdam werd ook meegeleefd, ze hadden een prachtige slinger gemaakt. En de erehaag op Marken tijdens de uitvaart zegt genoeg over de betrokkenheid en het verdriet van de Markers.”

De twee zoons, van 18 en 21 jaar, hebben hun school gehaald. De een gaat studeren aan de VU, de ander begint aan zijn eerste baan. Trijntje: „Daar ben ik zo blij mee, ook daar heb ik me veel zorgen over gemaakt.”

Gedachten die beginnen met „Had ik maar...”, hebben Trijntje en Jan nog steeds. „Had ik haar maar met alle macht binnen gehouden”, zegt Trijntje. „Of had ik in elk geval haar telefoon maar niet afgepakt, dan was ze niet weggelopen.” Jan: „Was ik maar eerder buiten Marken gaan zoeken.”

„Maar je moet ook door”, zegt Trijntje. „Er is geen alternatief. Wat moet ik dan? Jan zei pas: 'We

zijn gelovig en weten dat we haar straks weer zien. Maar het duurt wel erg lang.' Jan lacht een beetje: „Ja.” Trijntje: „Want je wilt haar eigenlijk meteen weer zien.”

Gemis

Jan: „Het verdriet wordt erger, omdat het gemis groter wordt en de herinneringen moeilijker vast te houden zijn. Ik dacht vroeger dat verdriet op een gegeven moment slijt, maar dat is niet zo.”

Af en toe loopt Trijntje haar dochters opgeruimde kamer binnen om haar laptop te pakken, deze werkt namelijk sneller dan haar eigen laptop. Na afloop legt ze hem altijd weer netjes terug, op haar bureau. Haar zoon zorgt dat de laptop geüpdatet blijft. De deur, die er inmiddels inzigt, moet 's nachts dicht. Jan en de broers vinden het anders te moeilijk om langs haar kamer te lopen.

Dodelijke aanrijding tussen Monnickendam en Marken

Locatie waar Tamar werd aange- troffen in de nacht van 24 op 25 juli.

In de nacht van vrijdag 24 juli op zaterdag 25 juli 2020 wordt de 14-jarige Tamar uit Marken doodgeregend op de Waterlandse Zeedijk tussen Monnickendam en Marken. Volgens het onderzoek was ze op slag dood. Op 7 augustus wordt een grijze Mazda 3 in Duitsland in beslag genomen en op 9 september verhoort de politie de bestuurder, een 28-jarige man die in Duitsland verblijft.

Volgens het Openbaar Ministerie is uit het onderzoek vast komen

te staan dat het meisje door de auto van de verdachte is overreden en daardoor is komen te overlijden, maar dat het geen frontale aanrijding was. Onduidelijk is gebleven hoe zij op de weg terecht is gekomen.

De bestuurder en bijrijder hebben verklaard dat ze op de navigatie van de mobiele telefoon keken en op enig moment voelden dat de auto ergens overheen, of door een

aanleiding dat als alarme-

rend te beschouwen en zijn doortoeren. Ze zijn daarna naar een parkeerplaats in Marken gereden en hebben daar, toen het licht werd, gekeken of er iets met de auto aan de hand was.

Het OM legde in juni dit jaar de bestuurder een geldboete van 1500 euro op omdat hij op zijn telefoon keek tijdens het rijden.

Ongevallensdeskundige Willem Baan Hofman heeft in opdracht van de familie onderzocht of het lichaam kan zijn verplaatst na de

aanrijding. Hij concludeerde recent op basis van de op de weg gevonden sporen dat Tamar na de aanrijding moet zijn verplaatst.

Advocaat Sébas Diekstra, die de ouders van Tamar bijstaat, laat weten dat hij met zijn cliënten eerst de uitkomsten van het verdere onderzoek wil afwachten.

Daarna wordt een beslissing genomen over het starten van een juridische procedure tegen de beslissing van het OM verder niet te volgen.